Region Stockholm

HSN 2025-10-21

Vänsterpartiet **SKRIVELSE**

Skrivelse av Jonas Lindberg (V) angående väntetider för ablationer

I juni 2024 lämnade Vänsterpartiet in en skrivelse angående tillgången till invasiv elektrofysiologi (ablationer) i Region Stockholm mot bakgrund av de långa väntetiderna för denna behandling, där allt fler (cirka 60 procent i augusti 2024) fick vänta över vårdgarantins 90 dagar. Ett åtgärdsförslag som då diskuterades var förutsättningarna för Södersjukhuset att kunna överta den arytmiverksamhet som Capio bedriver på sjukhusområdet men som endast vänder sig till försäkrings- och utomlänspatienter. I ett hoppingivande svar på denna skrivelse betonades att Karolinska Universitetssjukhuset investerat i ny utrustning och utökat antalet skift och att ”ambitionen [är] att antalet köställda patienter ska ha halverats i början av februari nästa år, samt att hela kön skall ha avarbetats i slutet av april år 2025”. Vidare skrivs att ”förvaltningens bedömning är att Karolinska Universitetssjukhuset har presenterat adekvata åtgärder för att komma till rätta med tillgänglighetsproblematiken under nästkommande år” och att utvärdering behöver ske innan nya åtgärder övervägs. Även Danderyds sjukhus har arbetat för att öka kapaciteten. Med anledning av detta har förslag från vår sida kring stärkt kapacitet för ablationer fått vänta.

Nu har det emellertid visat sig att minskningen av väntetiderna inte tycks ha följt den prognos som förväntades förra året. På Danderyds sjukhus beskrivs idag ökande väntetider och de uppgår idag till över sex månader. Väntetiderna ökar trots att sjukhusen förmår att göra fler ablationer. Detta beror främst på den växande andelen äldre i befolkningen samt på det underliggande behov av ingreppen som har fått stå tillbaka när sjukhusen tvingats göra hårda prioriteringar med avseende på sin bristande kapacitet. Långt färre patienter får idag tillgång till behandlingen än som skulle vara betjänta av den. Ablation som metod har växt fram som en rekommenderad behandling för flimmerpatienter med stark evidens, ibland föredragen framför medicinering. Verksamheten har potential att avlasta den övriga vården då otillräckligt behandlade flimmerpatienter är en grupp som genererar många vårdbesök, både på grund av oro för sitt hjärttillstånd och på grund av de följdsjukdomar som kan tillstöta så som hjärtsvikt. Störst effekt får ingreppet om det gör i tid, innan förmaksflimret hinner etablera sig i stället för att komma attackvis, varför långa kötider är extra problematiska.

Det finns anledning att tro att behovet av ablationer kommer att växa än mer framöver med anledning av den växande andelen äldre i samhället. Samtidigt kan det ta relativt lång tid att öka kapaciteten bland annat för att personalen, som i stor i utsträckning är ”superspecialister”, tar lång tid att utbilda. Därför anser vi att det är hög tid att följa upp det svar vi fick från 2024 och att diskutera vägen framåt.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga följande:

- Hur har väntetiderna för ablationer utvecklat sig i Region Stockholm som helhet under det senaste året?

- Delar hälso- och sjukvårdsförvaltningen bilden att en satsning på ökad kapacitet att genomföra ablationer skulle kunna göra stor nytta för hjärtsjukvården även i jämförelse med andra möjliga satsningar?

- Tidigare har flera möjliga vägar för att stärka kapaciteten diskuterats, dels att öka kapaciteten hos befintliga ensamutförare (Karolinska och Danderyds sjukhus), dels ett övertagande av den privata arytmiverksamhet som bedrivs på Södersjukhusets område. Vad anser hälso- och sjukvårdsförvaltningen är den mest framkomliga vägen?

Jonas Lindberg (V)